

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1933 kl. 12 m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar
angående anslag för ordnande av viss förläggning
för samvetsömma värnpliktiga.*

(1:a avd.)

Uti den till riksdagen avlåtna, den 3 januari 1933 dagtecknade propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1933/1934 har Kungl. Maj:t (punkt 50 av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag) föreslagit riksdagen att i avvaktan på den proposition, som kunde komma att till riksdagen avlåtas, tillsvidare för bestridande av kostnader för ordnande av viss förläggning för samvetsömma värnpliktiga för budgetåret 1933/1934 beräkna ett extra reservationsanslag av 35,000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 17 februari 1933 dagtecknad proposition (nr 131) under åberopande av vid propositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att för ordnande av viss förläggning för samvetsömma värnpliktiga i riksstaten för budgetåret 1933/1934 under fjärde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 31,500 kronor.

Departementschefen har framhållit, hurusom vid olika tillfällen anmärkts, att civilarbetare anvisats arbete å platser, där arbetslöshet varit rådande bland den bofasta befolkningen. En anmärkning av sådan art var närmaste motivet för tillkallandet år 1927 av särskilda utredningsmän. Departementschefen har vidare i detta hänseende erinrat om den debatt, som föregående år ägde rum inom riksdagens andra kammare i anledning av en interpellation åsyftande att de civilarbetare, vilka förlagts till kronoparken Halle-Hunneberg för utförande av arbeten därstädes, måtte temporärt förflyttas till annan ort (se II kammarens prot. 1932, nr 39).

Härefter har departementschefen anført, bland annat, följande.

Såsom förut omförmälts, har antalet civilarbetare under senaste året avsevärt ökats. Denna ökning nödvändiggör, att nya arbetsplatser öppnas för dessa värnpliktiga. Utredningen i ärendet giver vid handen, att utdikning av Basarmyren skulle för bygden bliva till stort gagn, liksom ock att användandet av civilarbetare för företagets utförande icke kommer att medföra intrång i ortsbefolkningens möjligheter till arbetsförtjänst. Vid sådana förhållanden har jag ansett angeläget, att arbeten med civilarbetare igångsättas för torrläggning av de i förut berörda dikningsföretag ingående områdena av Basarmyren.

Det har befunnits önskvärt, att en kontingent av omkring 100 man beredes sysselsättning vid ifrågavarande torrläggningsföretag. Med denna arbetsstyrka beräknas, enligt av domänstyrelsen lämnad uppgift, att företaget kan utnyttjas under en tid av omkring fem år framåt, därvid förutsättes, att arbetet årligen såsom regel pågår under tiden den 1 juni—den 15 oktober eller samma tid, som motsvarande arbeten å Tallbackmyren inom Volgsjö revir bedrivs.

Arméförvaltningens fortifikations- och intendentsdepartement hava, efter erhållen anmodan, i skrivelse den 21 januari 1933 framlagt kostnadsutredning för ordnande av förläggning på ort och ställe för omkring 100 man. Enligt denna utredning beräknas kostnaderna för erforderliga barackbyggnader (av flyttbar typ) m. m. till 25,600 kronor samt kostnaderna för vissa materiel- och inventarieanskaffningar jämte transporter till 5,900 kronor. Sammanlagda medelsbehovet skulle alltså utgöra 31,500 kronor.

Mo & Domsjö aktiebolag har enligt preliminärt avtal den 2 mars 1929 utfäst sig att utan vederlag å kronan överlåta vissa bolaget tillhöriga delar av myren. Enligt vad avtalsförslagen utvisa, omfattar den till överlåtelse avsedda marken en areal av omkring 430 hektar.

Utskottet har funnit sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förevarande förslag och hemställer alltså,

Utskottet.

att riksdagen må för ordnande av *viss förläggning för samvetsömma värnpliktiga* i riksstaten för budgetåret 1933/1934 under fjärde huvudtiteln anvisa ett extra reservationsanslag av 31,500 kronor.

Stockholm den 3 mars 1933.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 22.
